

ЕКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ТА ЗАХИСТ ПОВІТРЯНОГО БАСЕЙНУ МІСТА

*Ворожко А.С., студент, Кириченко Я.С., студент,
Рибалов О.О., доцент., СумДУ, м. Суми*

Однією з проблем нашого міста є забруднення атмосферного повітря. Основні стаціонарні джерела техногенних викидів згруповані у двох промислових вузлах: південному (ПАТ Сумхімпром) та північному (ВАТ СНВО ім. Фрунзе, Сумська ТЕЦ, ВАТ «Центроліт» та інші). Населення міста найбільш відчутного впливу від забруднення повітря зазнає при південно-східному (річна повторюваність яких становить 9-13 %) та північному (річна повторюваність яких становить 10-13 %) вітрі. Проте найбільшу річну повторюваність мають вітри південного напрямку (14-19 %) і західного (15-18 %), які не становлять небезпеки для міста.

Нарощення обсягів промислового виробництва породжує тенденцію до збільшення загазованості атмосфери (2000р.- 7,98 тис. т, 2010 р.-10, 36 тис.т, тобто на 30%). При цьому рівень забруднення повітря деякими речовинами хоч і стабілізувався останнім часом, проте залишається підвищеним (середній вміст пилу, формальдегіду, діоксину азоту в повітрі міста у 2010 році дорівнював 1,3 ГДК; середній вміст інших інгредієнтів в атмосферному повітрі нижче санітарних норм). Однією з основних причин є морально та фізично застаріле технологічне обладнання (термін експлуатації більше 70 % обладнання складає понад 40 років), майже відсутнє впровадження на протязі останніх років сучасних екологічно чистих технологій, незадовільний технічний стан транспортних засобів підприємств та, особливо, індивідуальних власників.

В останні роки відслідковується тенденція до збільшення викидів забруднюючих речовин вихлопами автотранспортних засобів (64 % від загального обсягу викидів в атмосферу міста). Екологічний контроль за станом атмосфери здійснює державна служба моніторингу, суб'єктами якої в нашому місті центр гідрометеорології і авіаметеорологічна станція. Вони ведуть систематичний за рівнем концентрації у повітряному басейні міста пилу, діоксиду сірки, діоксиду азоту, оксиду азоту, оксиду вуглецю, аміаку, формальдегіду тощо. Пріоритетними напрямками забезпечення екологічної безпеки міста необхідне всебічне вивчення характеру антропогенного навантаження та аналіз кількісних і якісних змін, що відбуваються у природному середовищі та неухильне дотримання техніко-екологічних вимог і стандартів стосовно обладнання і транспортних засобів, впровадження і використання екологічно зберігаючих технологій і обладнання.

Для досягнення екологічної безпеки міста необхідний комплексний системний підхід і узгодженість дій на міжгалузевому рівні як усіх зацікавлених суб'єктів господарювання, так і державних служб.